

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117225008
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5117225008.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnej veci navrhovateľa: R. C. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., adresa na doručovanie: V. XX, B., zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou Mgr. H. Y., advokátkou so sídlom Y. V. XXX/XX, B., proti výživou povinnému otcovi navrhovateľa: A. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom C.U. W. XXC., XXXXX, . S. Nemecká spolková republika (ďalej len „otec navrhovateľa“), o určenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní otca navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8Pc/23/2017-139 zo dňa 13. augusta 2018, v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 8Pc/23/2017-216 zo dňa 27. mája 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu, v spojení s dopĺňacím rozsudkom, vo výroku, ktorým súd povinnému z výživného, A. P., uložil povinnosť platiť navrhovateľovi výživné vo výške 140,- eur mesačne s účinnosťou od 14. 08. 2017 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa, vo výroku o zameškanom výživnom a výroku o trovách konania potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu, v spojení s dopĺňacím rozsudkom, nedotknutý.

Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 8Pc/23/2017-139 zo dňa 13. 08. 2018 uložil povinnému z výživného, A. P., povinnosť platiť navrhovateľovi výživné vo výške 140,- eur mesačne s účinnosťou od 14. 08. 2017, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa. Zameškané výživné v celkovej sume 1.680,- eur povolil povinnému z výživného splácať v mesačných splátkach vo výške 80,- eur, splatných spolu s bežným výživným, s prvou splátkou splatnou počnúc právoplatnosťou rozsudku. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení konštatoval, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 14. 08. 2017 domáhal voči svojmu otcovi uloženia povinnosti platiť mu výživné vo výške 250,- eur mesačne od 14. 08. 2017, vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred.

Citujúc ust. § 62 ods. 1 až 4, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“) súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre určenie výživného. Matka navrhovateľa je dlhodobo nezamestnaná, pracuje iba príležitostne ako brigádnička. Navrhovateľ s matkou a dvoma mladšími súrodencami žije v prenajatom byte. Navrhovateľ od začiatku roka 2017 študoval na strednej škole v Dubline, kde štúdium ukončil maturitnou skúškou v júni 2018, následne bol prijatý na Žilinskú univerzitu. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že jeho výdavky v Dubline predstavovali viac ako 500,- eur mesačne, zdokladoval však len poplatky za štúdium (školné 650,- eur, poplatok za vykonanie maturitnej skúšky 110,- eur, štátny poplatok 126,97 eur). Celkové mesačné výdavky navrhovateľ vyčíslil v sume 578,- eur.

Súd mal ďalej za preukázané, že otec navrhovateľa má priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.400,- eur. Okrem navrhovateľa má vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom na Slovensku - súrodencom navrhovateľa, okrem toho má vyživovaciu povinnosť aj k dvom maloletým deťom v Nemeckej spolkovej republike (Z. a C. G.). Na deti v Nemecku otec navrhovateľa podľa vlastného vyjadrenia prispieva sumou 80,- eur. Medzi jeho výdavky patrí nájomné vo výške 740,- eur, pohonné hmoty na prepravu do zamestnania 150,- eur, poistenie auta a ročná daň vo výške 74,- eur, telefón 23,- eur, strava 300,- eur, výživné na dve deti na Slovensku (V. a E. P.) vo výške 200,- Eur.

Súd, posúdiac majetkové pomery navrhovateľa a jeho otca, uložil otcovi navrhovateľa povinnosť platiť navrhovateľovi výživné vo výške 140,- eur mesačne s účinnosťou od 14. 08. 2017, vždy do 15. dňa mesiaca vopred k rukám navrhovateľa. Súd síce zohľadnil skutočnosť, že navrhovateľ študoval v zahraničí, s čím sú spojené nadštandardné výdavky, avšak v tejto súvislosti tiež konštatoval, že ak matka navrhovateľa je dlhodobo nezamestnaná a zarába len príležitostne a otec má priemerný čistý príjem 1.400,- eur a vyživovaciu povinnosť k ďalším štyrom maloletým deťom, títo nemôžu zabezpečiť z vlastných zdrojov nadštandardné štúdium v zahraničí. Ako primeranú súd považoval vyživovaciu povinnosť na plnoleté dieťa vo výške 10 % z príjmu povinného z výživného, pri zohľadnení jeho ďalších vyživovacích povinností, pričom prihliadal i na životnú úroveň otca, považujúc jeho výdavky na bývanie za nadštandardné.

Nakoľko otec navrhovateľa navrhovateľovi od podania návrhu na určenie výživného až do rozhodnutia súdu neprispieval na výživu žiadnou sumou, súd rozhodol aj o zameškanom výživnom za obdobie od podania návrhu do rozhodnutia súdu. Nakoľko navrhovateľ žiadal o priznanie zameškaného výživného iba za obdobie od septembra 2017 do augusta 2018, súd vychádzal zo skutočnosti, že zameškané výživné vzniklo za 12 mesiacov (keďže výživné je splatné do 15. dňa v mesiaci vopred, t. j. výživné za mesiac august bolo splatné 15. 07. 2018) vo výške 1.680,- eur. S ohľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa súd povolil otcovi navrhovateľa zaplatiť zameškané výživné v mesačných splátkach vo výške 80,- eur, splatných spolu s bežným výživným, so splatnosťou prvej splátky počnúc právoplatnosťou rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C. m. p.“) a nakoľko nezistil osobitné dôvody pre priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov konania podľa § 58 C. m. p., súd žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Doplniacím rozsudkom č. k. 8Pc/23/2017-216 zo dňa 27. 05. 2019 súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol.

Nakoľko súd opomenul v rozsudku rozhodnúť o zvyšku uplatneného nároku navrhovateľa (čo do sumy predstavujúcej rozdiel medzi výživným požadovaným navrhovateľom vo výške 250,- eur a výživným priznaným súdom vo výške 140,- eur), doplniacím rozsudkom zo dňa 27. 05. 2019 doplnil rozsudok okresného súdu zo dňa 13. 08. 2018 o výrok, ktorým návrh na určenie výživného v prevyšujúcej časti, t. j. čo do sumy 110,- eur, zamietol, vzhľadom na majetkové pomery otca navrhovateľa a potreby navrhovateľa.

3. Proti rozsudku okresného súdu podal otec navrhovateľa odvolanie.

V odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, súd prvej inštancie podľa neho dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tiež namietal, že nemožnosťou adekvátneho právneho zastúpenia u neho došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. Na výzvu súdu podľa § 373 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) na doplnenia náležitostí odvolania o rozsah, v akom navrhovateľ rozhodnutie súdu napáda a čoho sa odvolaním domáha, odvolateľ v podaní doručenom súdu dňa 16. 11. 2018 uviedol, že sa nestotožňuje s napadnutým rozsudkom v časti jeho výroku určujúceho výšku jeho povinnosti prispievať na výživu syna.

Mal za to, že súd pri stanovení výživného nezohľadnil jeho nevyhnutné minimálne životné náklady v Nemeckej spolkovej republike, ako aj ďalšie vyživovacie povinnosti, ktoré má. Súd podľa neho nesprávne vychádzal z informácie o jeho mesačnom príjme, resp. nesprávne posúdil adekvátnosť či štandard jeho bytu.

Skutočná výška jeho mesačného príjmu za príslušné obdobie nezodpovedá sume uvedenej v rozhodnutí, nakoľko do tejto sumy boli započítané aj odmeny, ktorých vyplatenie je zo strany zamestnávateľa dobrovoľné, nie sú presne stanovené v jeho pracovnej zmluve, ani nie sú ako povinné plnenia stanovené príslušnými pracovnoprávnymi predpismi Nemeckej spolkovej republiky. Ide

o nenárokovateľnú zložku jeho mzdy, a teda mu nevníká každý mesiac nárok na ich vyplatenie. Takéto príjmy teda nie je možné brať ako nárokovateľnú súčasť jeho pravidelného mesačného príjmu. Výpočet jeho príjmu a následne aj určenie výšky jeho vyživovacej povinnosti tak nezodpovedá skutočnosti. Pokiaľ ide o neprimeranosť úrovne jeho bydliska, predkladané dôkazy a tvrdenia, ako boli v konaní prezentované, sú klamlivé, zavádzajúce, nakoľko podávajú informácie, ktoré nie sú založené na pravde a nezodpovedajú skutočnému stavu.

Zo strany súdu podľa odvolateľa nedošlo ani k správne mu vyhodnoteniu skutočnosti, že matka detí je dlhodobo dobrovoľne nezamestnaná, a teda sa bez objektívne ospravedlniteľných dôvodov nepodieľa na finančnej podpore a zabezpečení výchovy a výživy ich najstaršieho syna. Spochybnil aj tvrdenia matky, že nepoberá prídavky na spoločné maloleté deti z Nemecka, nakoľko je presvedčený, že tieto jej boli a sú riadne vyplácané.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v časti rozhodnutia o výške jeho vyživovacej povinnosti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

5. Navrhovateľ sa k odvolaniu otca nevyjadril.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362 C. s. p., § 7 C. m. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu stanovenom v ust. § 65, § 66 C. m. p. a napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci vykonal dokazovanie v primeranom rozsahu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci.

8. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Otázka existencie vyživovacej povinnosti otca voči navrhovateľovi nie je sporná. Navrhovateľ sa štúdiom pripravuje na budúce povolanie a je povinnosťou jeho rodičov prispievať na jeho výživu podľa svojich možností a schopností v rozsahu, v akom je to potrebné na uspokojovanie odôvodnených potrieb navrhovateľa.

9. I keď výška výživného výslovne v zákone stanovená nie je, vyplýva zo všeobecne uznávaného hľadiska, že výživným má byť dieťaťu zabezpečená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá životnej úrovni rodičov a ktorú by rodičia dieťaťu zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti. Tomu zodpovedajú i kritériá pre určenie výšky výživného, ktorými sú v prvom rade odôvodnené potreby na strane oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery na strane osoby, ktorá je povinná plniť zákonnú vyživovaciu povinnosť voči oprávnenej osobe, v danom prípade navrhovateľovi (§ 75 zákona o rodine). Odôvodnené potreby dieťaťa sa odvíjajú predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu či nadania, pričom sa zohľadňujú predovšetkým náklady slúžiace na uspokojenie výživného v pravom slova zmysle, akými sú oblečenie, obuv, strava, hygienické potreby, zabezpečenie bývania, v závislosti od veku dieťaťa i úhrada športových, kultúrnych, spoločenských potrieb tak, aby sa prostredníctvom stanoveného výživného zabezpečila primeraná úroveň zodpovedajúca úrovni detí jeho veku.

10. Otec navrhovateľa v odvolaní namietal správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, na ktorých tento založil svoje rozhodnutie o výške výživného. Odvolacie námietky otca navrhovateľa tomto smere vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

11. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 C. s. p. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich vierohodnosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli v

konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov či poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli najavo inak, je z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti logický rozpor.

12. Otec v odvolaní nesúhlasil s ustálením jeho príjmu súdom prvej inštancie, pokiaľ tento zohľadnil aj odmeny, ktoré nie sú nárokovateľnou zložkou mzdy a ktorých vyplatenie je zo strany zamestnávateľa dobrovoľné. Odvolacia námietka otca navrhovateľa v tomto smere nie je dôvodná. Je potrebné zdôrazniť, že súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z dôkazov - výplatných pásov predložených otcom (či už v tomto konaní alebo v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 30P/45/2017, ktorého predmetom bol rozvod manželstva rodičov navrhovateľa), mimo iného aj za obdobie, za ktoré súd výživné určoval. Súd pritom vychádzal z priemerného čistého príjmu otca vo výške cca 1.400,- eur, keď z výplatných pásov otca vyplýva, že takto určený čistý príjem zodpovedá príjmu otca brutto dohodnutému v pracovnej zmluve po odpočítaní príslušných daní a odvodov. Pokiaľ súd vychádzal z takto určeného priemerného mesačného príjmu otca, z ničoho nevyplýva, že by v rámci tohto príjmu zohľadňoval i nenárokovateľné zložky mzdy (príspevok na dovolenku či vianočný príspevok) v zmysle pracovnej zmluvy. Odvolací súd však v tejto súvislosti dodáva, že súd je pri určení výšky výživného povinný prihliadať na všetky príjmy výživou povinnej osoby, ako aj na iné benefity, ktoré majú vplyv na jeho zárobkové a majetkové pomery či životnú úroveň výživou povinnej osoby (napr. príspevok na stravu, na cestovné, diéty a poskytnuté finančné náhrady a pod.).

13. Nedôvodná je i námietka odvolateľa, že súd nezohľadnil jeho nevyhnutné minimálne životné náklady, keď z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd pri svojom rozhodovaní zohľadňoval tak jeho výdavky, v ktorom smere ako neprimerané vyhodnotil len výdavky súvisiace s bývaním, ako aj vyživovaciu povinnosť otca voči štyrom maloletým deťom - Z. S. G. a C. N. G., na ktoré otec podľa svojho vyjadrenia prispieva výživným vo výške 80,- eur a na V. G. P. a E. L. P., na ktoré mu v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bola určená vyživovacia povinnosť uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 30P//45/2017-106 zo dňa 11. 12. 2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/12/2018 zo dňa 29. 03. 2018, vo výške 120,- eur a 80,- eur mesačne. V čase rozhodovania odvolacieho súdu bola vyživovacia povinnosť otca voči mal. deťom P. (súrodencom navrhovateľa) určená rozsudkami Okresného súdu Žilina č. k. 30P/45/2017-437 (na čas do rozvodu manželstva) a č. k. 30P/45/2017-454 (na čas po rozvode manželstva rodičov) zo dňa 23. 10. 2019, právoplatnými dňa 12. 12. 2019, a to voči mal. V. G. P. vo výške 160,- eur a voči E. L. P. vo výške 120,- eur mesačne.

14. Pokiaľ odvolateľ v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil pomery na strane matky, ktorá je dlhodobo nezamestnaná, a teda sa bez objektívne ospravedliteľných dôvodov nepodieľa na zabezpečení výchovy a výživy ich syna, odvolací súd poukazuje na to, že súd v konaní o výživnom plnoletého dieťaťa skúma predpoklady na určenie vyživovacej povinnosti zásadne medzi účastníkmi právneho vzťahu, t. j. osobou povinnou platiť výživné, voči ktorej sa výživou oprávnená osoba domáha výživného a osobou oprávnenou z vyživovacej povinnosti, teda v konkrétnostiach posudzovanej veci medzi navrhovateľom a jeho otcom, z ktorého dôvodu sa súd prvej inštancie výškou výživného zo strany matky, či jej pomermi, nemal dôvod zaoberať. Akýkoľvek príjem matky, či jej životná úroveň, nemôže mať totiž za následok diskvalifikáciu otca navrhovateľa platiť výživné z hľadiska jeho možností v zodpovedajúcej miere.

15. Ako nedôvodné odvolací súd vyhodnotil i ostatné odvolacie námietky otca navrhovateľa vytykajúce súdu prvej inštancie nevykonanie navrhnutých dôkazov, inú vadu, ktorá mohla mať vplyv na správnosť napadnutého rozhodnutia či porušenie práva na spravodlivé súdne konanie z dôvodu nemožnosti adekvátneho zastúpenia.

16. Pokiaľ ide o nevykonanie navrhnutých dôkazov, odvolateľ v odvolaní nešpecifikoval, ktoré ním navrhnuté dôkazy súd prvej inštancie nevykonával. Z obsahu spisu odvolací súd pochybenie súdu prvej inštancie v tomto smere ani nezistil. Odvolateľ sa v konaní vyjadril len písomne, e-mailovými podaniami, v ktorých považoval za prínos, aby sa súd oboznámil so skutočnosťami týkajúcimi sa jeho rozvodového konania s matkou navrhovateľa (z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie do tohto spisu nahliadol a zo spisu i zabezpečil dôkazy, na ktoré otec odkazoval), rovnako vykonal dôkazy, ktoré otec predložil v priebehu konania. Rovnako odvolateľ v odvolaní nekonkretizoval ani „inú“ vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súd existenciu vady týkajúcu sa procesných podmienok, na

ktorú by bol v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p. povinný prihliadať ex offa, v tomto smere nezistil. Nedôvodná je napokon i odvolacia námietka otca spočívajúca v porušení práva na spravodlivý proces z dôvodu nemožnosti adekvátneho právneho zastúpenia. Ako vyplýva z obsahu spisu, odvolateľ bol súdom prvej inštancie poučený o možnosti dať sa v konaní zastupovať zástupcom ktorého si zvolí, vrátane práva na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (č. I. 28 spisu).

17. S poukazom na vyššie uvedené zistenia a závery sa odvolací súd stotožnil s rozhodnutím okresného súdu o výške výživného na navrhovateľa, ktorú považuje za primeranú možnostiam a schopnostiam otca ako výživou povinnej osoby, ako aj odôvodneným potrebám navrhovateľa, ktorá výška výživného tiež korešponduje s právom dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodiča, pri zohľadnení majetkových pomerov otca navrhovateľa ako výživou povinnej osoby a existencie jeho ďalších vyživovacích povinností. Nakoľko i výška zameškaného výživného bola okresným súdom určená správne, odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd návrhu navrhovateľa vyhovel, výroku o zameškanom výživnom a výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

18. Vo výroku, ktorým súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol, ktorý nebol napadnutý odvolaním, ponechal odvolací súd rozsudok okresného súdu, v spojení s doplniacim rozsudkom, nedotknutý.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 52 C. m. p. tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď nezistil také okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov konania v zmysle § 58 C. m. p.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)